

Ediție publicată pentru prima dată
de Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm, Suedia

Ediție publicată în limba română prin înțelegere
cu Bonnier Rights, Stockholm, Suedia

Editura Litera
O.P. 53, C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro
www.litera.ro

Nelly Rapp și fantoma din magazin

Martin Widmark
Christina Alvner

Copyright © 2019 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba suedeză: Ivona Berceanu

Editor: Vidrașcu și fiții
Redactor: Roxana Aneculaesei
Corector: Emilia Achim
Copertă: Andreea Apostol
Prepress: Banu Gheorghe

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WIDMARK, MARTIN

Nelly Rapp și fantoma din magazin / Martin Widmark,
Christina Alvner ; trad. din lb. suedează de Ivona Berceanu
– București : Litera, 2019
ISBN 978-606-33-4580-7

I. Alvner, Christina
II. (trad.) Berceanu, Ivona
821.111

NELLY RAPP

și fantoma din magazin

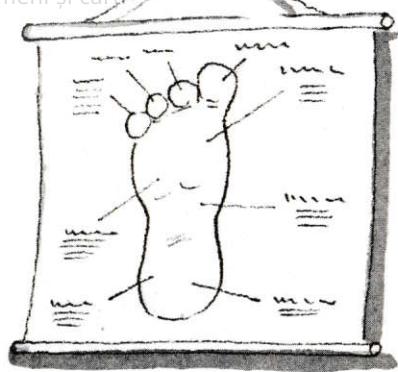

Martin Widmark

Christina Alvner

Traducere din limba suedează

de Ivona Berceanu

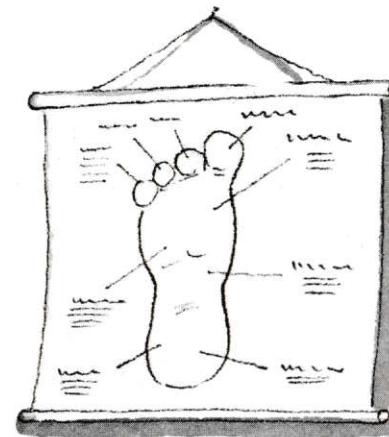

CAPITOLUL 1
Un profil de fantomă 8

CAPITOLUL 2
Strigătul din raionul cu lactate 22

CAPITOLUL 3
Ce vrei? 33

CAPITOLUL 4
Blestemul banilor 42

CAPITOLUL 5
Porțile raiului sunt închise 53

CAPITOLUL 6
Gogoși și cerneală pentru situații de urgență 60

CAPITOLUL 7
Nori de furtună 71

Un profil de fantomă

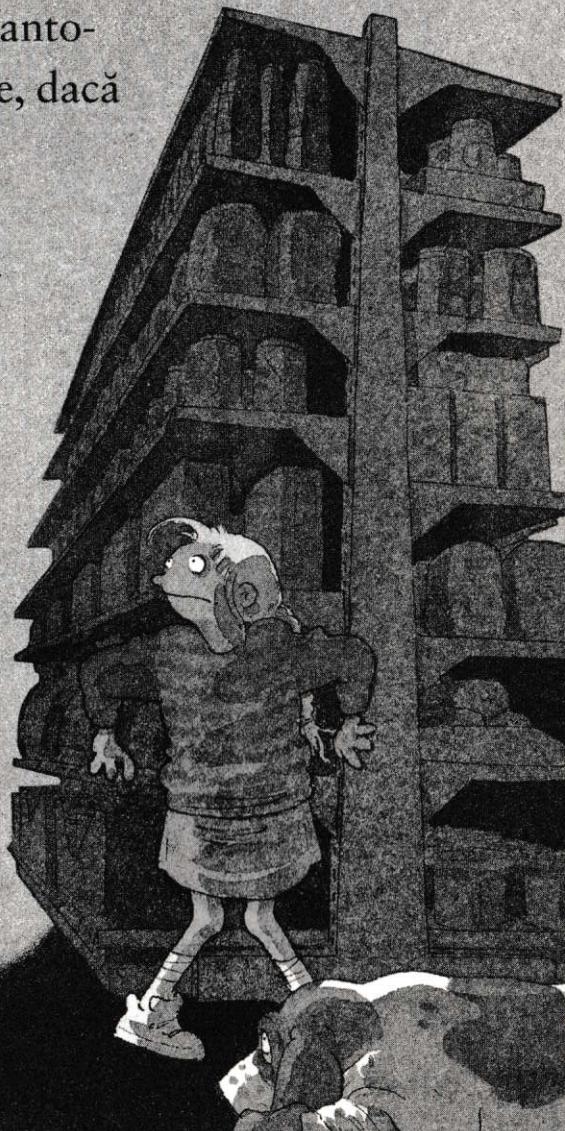
„Se apropie fantoma!“, m-am gândit eu, trăgându-mă în spatele unui raft din magazin. Tocmai trecuse de miezul nopții, și înăuntru era întuneric beznă. Î-am făcut semn lui London să stea cuminte. El a mărât încetisor drept răspuns. M-am lipit de un raft cu conserve, iar London s-a lăsat cu burta pe podea. Auzeam niște pași apăsați și grei apropiindu-se de mine, dar și un zângănit de chei. O lumină albă de lanternă se profila în sus și în jos printre rafturi.

În curând aveam să văd o fantomă adevărată! „Nu... n-aș zice chiar aşa“, m-am gândit eu. O fantomă n-are cum să fie vie! Dar aici era toată *şmecheria*: deși fantomele sunt moarte, dacă cumva...

– Aaaaa! am strigat eu însăspământată.

O figură mare și întunecată a apărut brusc în fața mea.

– Aaaaaaa! a strigat și arătarea la rândul ei.

Lumina era acum îndreptată spre podea, acolo unde sedea London. Câinele a clipit cu ochii lui roșii și mari, neîndrăzningind să-i ridice din pământ.

– Aaaaaaa! a urlat apariția aceea din nou. O fantomă! Ajutor, mamă!

Atunci mi-am dat seama că era o fantomă cum nu mai văzusem. O fantomă nu se teme de *alte* fantome!

– Am crezut că tu ești fantoma, i-am spus eu ușurată.

– Eu? s-a mirat arătarea și a îndreptat lanterna înspre ea.

Atunci am văzut un bărbat în uniformă, cu gura căscată, strângând din ochi, palid la față și cu părul vâlvoi. Si m-am prins pe loc că trebuia să fie un paznic de noapte care își făcea rondul prin magazin.

– Aaaa! E doar London, i-am explicat eu. Câinele meu. E mare, leneș și bleg, nu e deloc periculos. Serios! am adăugat, bătându-l pe London încetișor pe cap.

London a scuturat din cap, fluturându-și urechile. Se pare că asta l-a făcut pe paznic să se liniștească, pentru că a râs:

– Ha, ha, şmecher mic! Dacă tot lucrez în noaptea asta, haide să te servesc cu

ceva, mi-a spus el și s-a îndreptat spre raionul de răcoritoare.

S-a așezat pe o navetă și a bătut cu palma pe o alta de lângă el.

– Hai, stai jos! mi-a spus el și mi-a întins o pungă cu bomboane.

– Mulțumesc! i-am răspuns, luând una.

În timp ce mestecam bomboana, m-am gândit cum ajunsesem în acel magazin în miez de noapte. De obicei, la prânz, mă întorc de la școală și îi dau de mâncare lui London. Dar tocmai atunci rămăsesem fără mâncare pentru câini. Așa că i-am pus lesa lui London și ne-am dus repede la cel mai apropiat magazin: cel al lui Conrad Crut. Nu mai fusesem niciodată acolo, pentru că, de obicei, mama și tata fac cumpărăturile o dată pe săptămână de la un hipermarket.

În micul magazin al lui Conrad, domnea o liniște ciudată, căci nu era nici țipenie de om. Conrad, un bărbat slab de vreo 50 de ani, era la casă și stătea aplecat deasupra unui ziar. A murmurat ceva drept răspuns la salutul meu când am intrat în magazin împreună cu London.

Ne-am dus fix la raionul de mâncare pentru câini și am luat de acolo o cutie cu hrana lui uscată obișnuită, pe care i-am fluturat-o pe la nas. Dar imediat a întors capul! Aparent, nu era deloc interesat de asta, ci a început să mă tragă spre ieșire.

M-am uitat la cutia aceea de mâncare, dar n-am observat nimic ciudat la ea. Data de expirare era în regulă, iar ambalajul arăta ca de obicei. Ciudat! De ce era London atât de dezinteresat? Doar îi place mâncarea asta la nebunie!

Am pus cutia la loc și mi-am urmat câinele printre rafturi, spre ieșire.

Deodată, s-a auzit un zgomot puternic deasupra noastră. M-am speriat și l-am luat în brațe, în timp ce cutiile de conserve de pe rafturi au început să cadă peste noi.

Am reușit să-l feresc pe London, dar eu m-am ales cu câteva cutii de conserve în cap. Imediat capul a început să-mi zvâcnească de durere și m-am înfuriat pe Conrad Crut, care stătea tot la casă și citea ziarul impasibil, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

– Cum de mai țineți magazinul ăsta deschis? am strigat la el. Este un adevărat pericol să intre aici.

– Nu-i vina mea, a răspuns Conrad ne-păsător, răsfoind în continuare ziarul.

– Cum adică nu este vina dumitale? am șuierat eu. Dar nu dumneata aranjezi cutiile de conserve atât de prost pe rafturi de căd direct în capul oamenilor care intră în magazin?

– Si da, si nu, a răspuns calm Conrad.
Eu aranjez cutiile de conserve, dar fantoma
le tot răstoarnă.

– Poftim?! Vrei să spui că o fantomă
mi-a aruncat cutiile de conserve în cap?

– Da, mi-a răspuns el scurt,
în timp ce își împăturea
ziarul.

Mi-a aruncat o privire și a căscat. Apoi
a observat pe hanoracul meu insigna de
agent în formă de liliac, cu cele trei măr-
gele de argint.

